

Ukrainian

He is Ukrainian for sure
He praises dumplings and bacon
And shirts embroidered at home
He takes for night.
Once even he - quite while ago -
Had written something or translated
But censorship - oh God - is strict!
He spoiled no feathers anymore
Once shouting: "I love you folks!
For you I'd carry cross!"
He spilled a spoon of tears
For nation in crippled verses by himself.
But people being dark
Don't understand those poems -
Forgetting peasantry, our hero
Sat somewhere in "warmer place"
And writing frequently his orders
To punish farmers even more
He tells: "I love Ukraine
As strong as did before".
He praises dumplings even now
And reads "Kobzar"
And being drunk he speaks
Ukrainian... sometimes.

УКРАЇНЕЦЬ

Він українець — це запевне,
Бо хвалить сало й галушки,
Та ще вишиванії вдома
Бере він на ніч сорочки.
Колись він навіть — хоч давненько —
Щось написав чи переклав,
Але ж цензура — боже — люта!
І пер він більше не псував.
Колись кричав: "Народ люблю я!
За його хрест би я поніс!"
І за народ в каліках-віршах
Пролив дрібних він з ложку сліз.
Але ж народ — темнота темна —
І віршів тих не зрозумів, —
Мужицтво кинувши, герой наш
На "тепле місце" десь засів,
І хоч накази часто пише,
Щоб в шори брали мужиків,
Але ж він каже: "Україну
Люблю я так, як і любив".
Він галушки і досі хвалить,
І "Кобзаря" бере читать,
І напідпитку починає
Слова вкраїнськії вживать...

Володимир Снігур вірш
«Українець» (ОМб-1- 16-4.0д) - **1 місце**